

Sygn. akt II CSK 393/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa J. O., M. S.,

A. S. i W. B.

przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego
w Ł., Ministrowi Skarbu Państwa i Prezesowi Rady Ministrów
o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 23 października 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powodów kosztami zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powodowie domagali się odszkodowania w związku z niewydaniem przez Radę Ministrów rozporządzenia wykonawczego do dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępowanie od narodowości w czasie wojny 1939-1945 r.

W skardze kasacyjnej zarzucili zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 23 października 2015 r., oddalającemu ich apelację od wyroku oddalającego wytoczone przez nich powództwo, naruszenie art. 385 i 328 § 2 k.p.c., naruszenie art. 417¹ § 4 k.c. w związku z art. 5 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw oraz naruszenie art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powodowie uzasadnili występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: jak w art. 5 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw należy rozumieć terminy „stan prawny” i „zdarzenie prawne”. Zdaniem powodów obowiązek wydania przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępowanie od narodowości w czasie wojny 1939-1945 r. trwa nadal, a stan taki jest objęty art. 5 wymienionej ustawy, co uzasadnia wobec powodów dochodzoną pozwem odpowiedzialność odszkodowawczą Skarbu Państwa.

Ponadto powodowie powołali się na oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Kwestia podniesiona w skardze kasacyjnej nie jest takim zagadnieniem. Została ona już jednoznacznie wyjaśniona w powołanej w zaskarżonym wyroku uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 r., III CZP 139/08. Według tej uchwały, Skarb Państwa odpowiada za szkodę wyrządzoną niewydaniem aktu normatywnego tylko wtedy, gdy obowiązek jego wydania powstał po wejściu w życie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zaskarżony wyrok jest zgodny z tym stanowiskiem.

Nie jest spełniona także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym tej przesłanki, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła. W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów powołanych w skardze kasacyjnej powodów.

Z przedstawionych przyczyn, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 102 k.p.c.

jw